Mizah

KORE SAYISI

Korede Birleş-
miş Millet !.

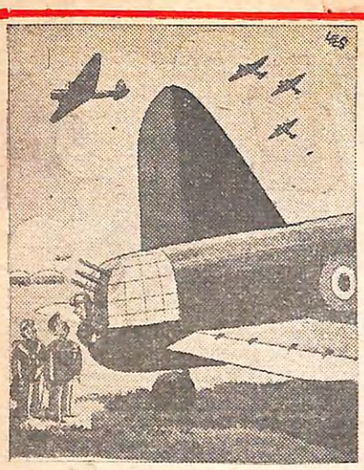

— Kızıl Çinlileri bombala emrini aldık amma, Çinliler hep sarı!

— Yapraklarla maskelendikten sonra çiçek çıkardım komutanım!

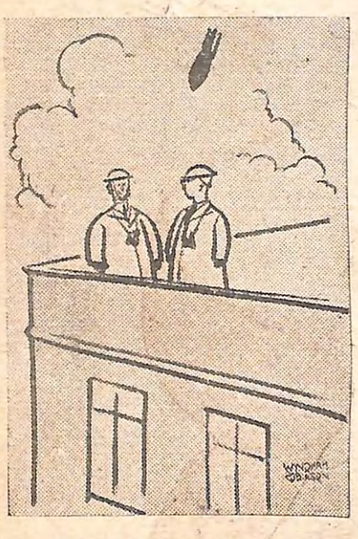

Kızıl Rus — (Kızıl Çinliye) Hiçbir kuvvet bizi birbirimizden ayıramaz!

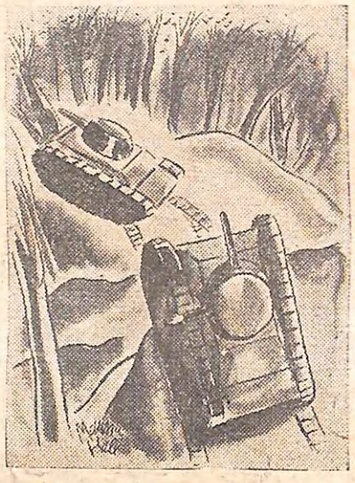

Taksi şoförü Korede tank kullanıyor!

Minicik Hikâye

ORADA MEHMETÇİK VAR!

Kunuri kesiminde harp başlamak üzereydi. Düşmanın keşif faaliyeti artmış, bundan da çatışmanın yaklaştığına hükmolunmuştu. Türk ve Amerikan uçakları, şimalden cenuba doğru müremadi yığınak yapıldığı raporlarını getiriyorlardı.

Kolonel Jackson'la Yüzbaşı Murat Amerikan birliğiyle Türk birliğinin yan yana, omuz omuza harbedecekleri komşu bölgenin stratejik tertibatını hazırlıyorlardı.

Kolonelin emrinde takviyeli bir tabur vardı. Lâkin sağ kanadı tamamen açıktı. Yüzbaşı Muradın bölüğünün solunda ise Türk birlikleri zincirlenip gidiyorlardı.

Kolonel gerek harita üzerinde, gerek arazi üzerinde kuvvetlerini dağıtırken mütemadiyen ağırlık noktasını, strateji kaidelerine uygun olarak, açık tarafa yığıyor, ihtiyatlarını sağ geride topluyordu. Halbuki düşman, sol kanat tarafından taarruz edecekti.

Amerikan tayyarelerinin üzerlerinde kocaman kocaman çıplak kadın resimleri görmiye, konserve kutuları üzerinde dudak dudağa çiftleri seyretmiye alışık olmıyan Mehmetçikler, doğrusu böyle muharebeye akıl erdirememekte mazurdular. Mehmetçiğe göre savaş, savaştır; sıla da izin veya tezkere zamanında düşünülür.

Mehmetçiklerinin düşünüşünü çok iyi bilen Yüzbaşı Murat, bölüğünün Amerikan kuvvetlerine dayalı olması lâzım gelen sağ kanadının Kolonel Jackson tarafından tamamile açıkta bırakılacak şekilde Amerikan kuvvetlerinin büsbütün sağa kaldırılmasından memnun değildi. Bunu kendi takım komutanlarına da anlattı ve ona göre tedbir almalarını söyledi.

Sonra, arazi üzerinde, efradın ortasında yüksek sesle Kolonele sordu:

— Dikkat ediyorum Kolonel, kuvvetlerinizi mütemadiyen sağa kaydırıyor, sol kanadı ihmal ediyorsunuz... Sol kanadın çökmesinden korkmuyor musunuz?

Kolonel Jackson, tesadüfen kendi sol ilerisinde nöbet bekliyen Mehmetçiği göstererek güldü:

— Hayır!.. Çünkü orada Mehmet var!

Anlayana

Maç gibi !

Dünya, bütün savaşlara rağmen ne de olsa medenidir. Yoksa biz, dünyanın öbür ucundan bunca malûmatı nasıl edinirdik?

O kanlı savaşlar içinde dahi, Mehmetçik, kat'iyen neş'esini kaybetmiyor. Buna misal olarak, Albay Dora'nın, birinci bölük keskin nişancılarından Mustafa ile konuşmasını nakledelim:

Albay, meşhur yarma hareketinden sonra, nişancı Mustafaya sordu:

— Dikkat ettim, âdeta futbol oynarmışçasına serin kanlılıkla Çinlileri yere seriyordun. Oğlum, yaptığın savaş mıydı, maç mıydı?

Keskin nişancı Mustafa, Albayının sorgusuna şöyle cevap verdi:

— Vallahi komutanım, ben Fenerliyim. Kızıl Çinlilerin sarı benizlerini karşımda gördükçe arada bir kendimi Galatasaraylılarla maçta sandığım olmadı değil!

Yeni bir tavşan nev-i

Yine Koredeyiz. Karargâhta. Alay hekimi, veterinerle görüşüyor. Veteriner:

— Sana şaşacağın bir şey haber vereyim, doktorcuğum! diyor.

— Nedir o?

— Bizim Mehmetler yeni bir cins tavşan keşfettiler. Hani biz tavşanın yabanisini, yahut ada tavşanını bilirdik, değil mi? Mehmetler bir de Kore tavşanı keşfetmişler...

Doktor hayretle soruyor:

— Allah Allah... Ne farkı varmış bunun?

Veteriner, postayı çağırıyor:

— Mehmet!

— Buyur komutanım!

— Kore tavşanını nesinden tanırsın?

— Gaçışından gomutanım! Kurşun bile eremez..

— Peki nasıl yakalıyorsunuz?

Mehmet anlatıyor:

— İki ateş arasında kalınca hemen tüfekleri atıyor, tabanlarını havaya dikiyorlar gomutanım, biz de gidip topluyok!

İnsan hakları

Bir Çinli subay esir edilmiş, üstünde «İnsan hakları beyannamesi» bulunmuştu. Tercüman vasıtasile sordular:

— Neden savaşmadan teslim oldunuz?

Çinlinin yerine Kâzım Çavuş cevap verdi:

— Acelesinden!

Herkesin bir şey biliyor zannile kendisine dönmesi üzerine Kâzım Çavuş güldü:

— Baksana komutanım, dedi, bize insan hakları beyannamesini getiriyorlarmış!

— SİVRİSİNEK —

Cilt 9, Sayı: 232 FİYATI 25 KURUŞ 15 Aralık 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Mizah

Kore gazilerine minnetlerini, şehitlere fâtihalarını yollar.

Kahramanlar

Vatanî vazifesini yaptıkları bir gün, onlara:

— Koreye gidecek, orada dövüşecek, icap ederse öleceksiniz! dediler.

Memleket öyle istiyordu. Gittiler.

Gidenlerin bir kısmı dönmiyecek. Bir kısmı daha belki dönmiyecek olanların arasına katılacak!

Onlar, vatanın dört bucağından toplanmış, belki adı sanı belli, amma hakikatte tek bir insan olarak Türkü temsil ediyorlar. Bu Türkün adı: Mehmetçiktir!

Mehmetçik, dedelerinin, babalarının, ağabeylerinin Galiçyada, Sarıkamışta, Çanakkalede, Sakaryada, Dumlupınarda dövüştüğü gibi dövüşüyor: Bayrağını daima başının üzerinde tutarak!

Mehmetçik tek bir şey düşünüyor: Vatanın şerefi, bayrağının namusu!

Soğuk, rüzgâr, kar, fırtına, bomba yağmuru hiçbir şey değildir:

Cehennem olsa gelen göğsümüzde söndürürüz!

diyerek hiçbir engel tanımadan, mermisi biterse dipçiğiyle, dipçiği kırılırsa tırnaklarile düşmanını yok etmek üzere, aldığı vazifeyi başarmak gayretile kahramanca çarpışıyor!

Mehmetçik, her devirde tarihe altın sayfalar yazdırmıştır. Şimdi de, «Hudut, düşmanın bulunduğu yerden başlar» hükmüne uyarak dünyanın öbür ucunda, vahşi Kore dağlarında, cihanın hayretle irileşen gözleri önünde on misli, yüz misli düşmana karşı şerefli zaferler kazanıyor.

Öyle zaferler ki bunları ancak o kazanabilir. Öyle mucizeler ki bunları yalnız o yaratabilir. Allahın en mütevazı, en asil, en kibar, en sessiz, en meçhul kahramanı olan Mehmetçik! Sana Türklük de, dünya da ebediyen minnettar kalacak!

* *

Orman kibarı — Kore arslanı göründü, bize de yol göründü!

HER HAFTA BİR TANESİ:

Allah bizimle

Bir avuç Türk kahramanı, insanlık hürriyet ve namusu uğruna, iman dolu kalblerine ve üstünde (Allah bizimle) yazılı kılıçlarına güvenerek dünyanın öteki ucuna gittiler.

Evet şanlı ve şerefli bayrağımızı, bükülmez Türk bazusunu yabancı ülkelere tanıtmak için göz kırpmadan gittiler.

Onları, ucu cennete varan hak yolundan ne topların ateşi, ne Tibetlerin buzları, ne de vahşi hayvanların saldırganlığı döndüremedi. Yalnız.. Burnunun ucunu göremiyen ve parti işlerini vatan işlerinden üstün tutan birkaç ihtiras oburu, arkalarından diş gösterdi.

Şimdi dünyanın dört bucağından yükselen hayret ve takdir sesleri, bunlara karşı sağır olanları belki artık uyandırmıştır!

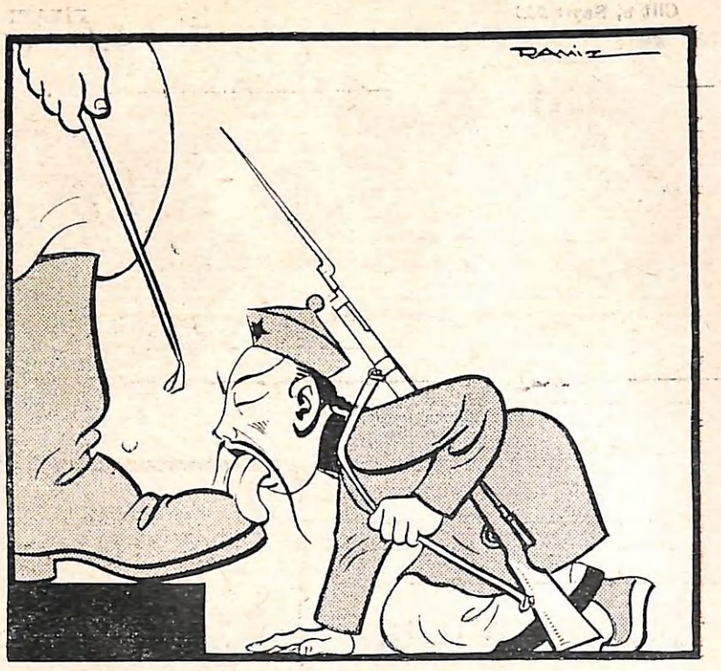

Kızıl Çin — Rusların sayesinde karnımız doyuyor!

YUMRUK

Birleşmiş Milletler kuvvetlerine teslim olmuş iki kızıl Çinli, ömürlerinde görmedikleri yiyecekleri yiyip rahata kavuştuktan sonra, tatlı tatlı konuşuyorlardı.

Biri sordu:

— Bir kilo pamuk mu ağırdır, bir kilo kurşun mu?

— İkisi de hafiftir.

— ? ? ?

— Öyle ya. Sen Türk yumruğu yememişsin galiba!

İADE

Salamon, Koreye gitmişti. Kıt'asile birlikte cepheye hareket emri gelince Ali Çavuşu buldu:

— Ali Çavuş, dedi, sana beş lira borcum vardı, al şindi, borcumu iade ediyorum!

KORKMA!

Harbin kızıllar hesabına kötü gittiği günlerdeydi. Kızıl Çinli Mao Tse-tung Kızıl Çarla görüşmeye Moskovayı boyladı.

— İşler kötü gidiyor, yoldaş, dedi. Her dakika bir kişi kaybediyoruz.

Stalin kalem - kâğıt alıp hesap yaptı:

— Korkma, dedi. Sende dört yüz milyon, bende iki yüz milyon var. Bunların hepsi harcanıncıya kadar sen de, ben de tabiî ömrümüzü doldururuz.

TİTİZLİK

Birleşmiş Milletler subaylarının da bulunduğu bir toplantıya davetli idiler. Koreli kız, annesine sordu:

— Anneciğim, şu danslı çaya giderken acaba eldiven mi giysem, yoksa ellerimi mi yıkasam?

SON ÇARE

Korede bir inekle bir öküz konuşuyordu:

İnek — Kızıllar bizimkileri bitirdiler galiba. Baksana, şimdi bizi sağıyorlar.

Öküz — Doğru. Öküzlerin de kalmadığı beni boyunduruğa koşmalarından belli.

SEBEP

Seul civarında bir köyde konaklamışlardı. Mehmet Onbaşı köyün berberinde traş oluyordu. Bir de ne görsün? Berber, köpürtmek üzere traş sabununun üstüne tükürüyor.

Mehmet Onbaşı:

— Aman ne yapıyorsun? diye sordu; sabuna mı tükürüyorsun?

Koreli berber sırıttı:

— Evet, siz yabancısınız da... Müşterim Koreli olsa tabii sakalına tükürürdüm!

— Bak, Başbakan Kore savaşına katılmakla büyük milletler arasına girdik demiş..
Ya... İnşallah Atlantik Paktına girmiye de sıra gelir!

İSTATİSTİK

Ankarada, kibar bir toplantıda Kore savaşından bahsolunuyordu. Cephede bir evlât bırakmış bir kadın:

— Harp bir felâketmiş! dedi.

Fuat Köprülü cevap verdi:

— Evet, ölenlerden bir kişinin ailesi için felâkettir. Beş yüz kişi ölürse o zaman istatistik olur!

SEBEP

Alay cepheye hareket emrini almıştı. Kendilerini evlerinde misafir eden Kore ailesinin büyük kızı, alay cepheye gidiyor diye ağlıyordu. Yüzbaşı:

— Rica ederim, dedi, ağlamayın!

Koreli kız hayretle cevap verdi:

— Neden? Ağladığım zaman daha çirkin olmuyorum ki?

Staline Mektup

Stalin Yoldaş!

Bu mektubun elinize geçeceğini umarım. Çünkü casuslarınız arasıra alenen neşredilen malûmata da kıymet verirler.

Stalin Yoldaş!

Irkınızda Raspotin gibi, Müthiş İvan gibi kanlı isimler oturduğunuz tahtın mazisini utançla kızartmaktadır. Siz de elhak, ecdadınıza lâyık olmaktasınız. Romanın Neron'u bile sizin yanınızda bir çocuk kadar saf ve masum kalır: O, topu topu bir şehri yakmıştı; sizse dünyayı ateşe veriyorsunuz!

Kore yangını, Kremlin'den nasıl görünüyor, bilemem. Fakat hafifçe sizin de eteklerinizi tutuşturmuşa benzer. Sebebini izah edeyim:

Amerika, bu meselede sizin o havacıva gibi her yere dalıp çıkan casuslarınızı atlattı, Yoldaş! Rivayete göre sabık GPU Başkanı Beria'nın gözden düşmesine de sebep milyonluk teşkilâtına rağmen böyle yüksekten atlamasıdır. Malûm ya, yüksekten atmak başka, atlamak başka şey... Siz, Hiroşima'yı yerinden sarsan atom bombasının sırrını öğrenebilirdiniz. Bunun için hattâ bombayı yapan bilginleri bile satın alacak kudretiniz vardı. Siz, bundan sonraki hidrojen bombasını da yetiştirdiğiniz kasa hırsızı çıraklarınız marifetile çalabilirsiniz. Fakat Amerikanın ve hattâ bütün Birleşmiş Milletlerin gizli silâhını ifşa edecek makamı satın alamadığınız için, bu silâhın ne olduğu son dakikaya kadar size meçhul kaldı. İki yüz milyonluk kanlı Sovyetistanın milyarlara varan geliri, dört bin beş yüz tane canlı bombayı imal etmekten âcizdir.

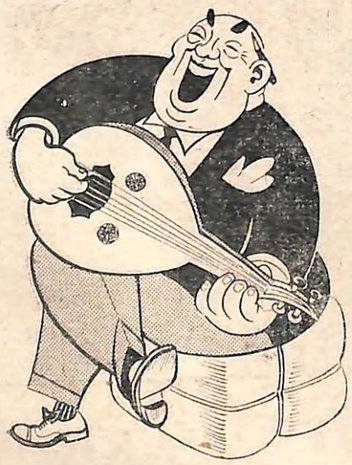

Karaborsacı — Korede kazanan arslanlarımız şerefine biz de çalıp kazanmalıyız!

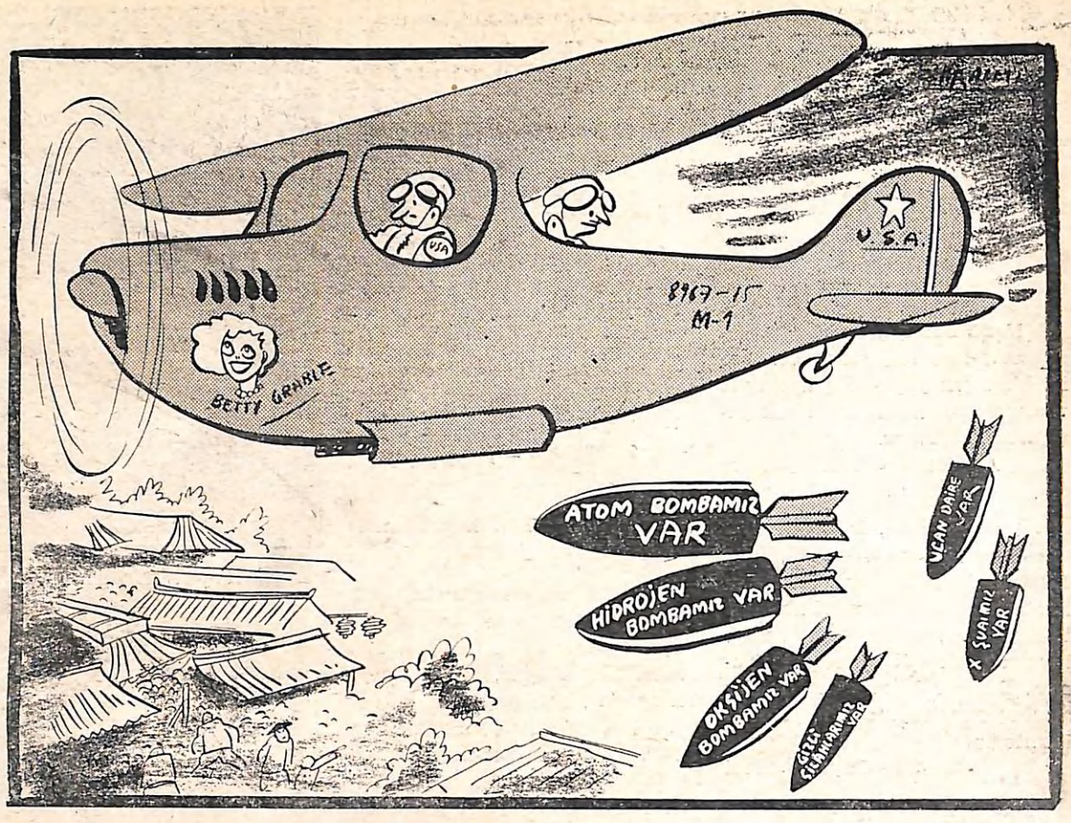

Amerikalıların cephede attıkları!

Evet Stalin Yoldaş! Birleşmiş Milletlerin ve Amerikanın bu gizli silâhına Mehmetçik derler. Atom bombası kadar gürültülü, üstün uçar kaleler gibi hırıltılı olmadığı için Koreden tâ Moskovanın bir köşesine, Kremlin'e kadar sesini aksettirmesi elbette zamana bağlıdır. Lâkin Çinli kölelerinize sorunuz. Onlar, Türkün nasıl bir silâh olduğunu gerilerinde hissetmişlerdir. TASS Ajansının harp muhabirlerine sorunuz; onlar son savaşlarda bir avuç Türkün nasıl tepe gibi Çinli yığdığını, dere gibi kızıl kanı sağdığını görmüşler, görmemişlerse muhakkak duymuşlardır.

Stalin Yoldaş!

Dünyaya hükmetmiye kalkmadan evvel, kurşunlu kırbaçlarınızla evvelâ kendi ordunuza, sonra Çin sürülerine hükmetmeyi öğrenmeliydiniz! Dünya haritasını kanla kızıla boyamıya kalkmadan evvel Türk bayrağının da kırmızı renkte olduğunu ve asırlarca dökülen şehit kanlarından bu rengi aldığını hesaba katmalıydınız.

Atatürk, «Bir Türk, on düşmana bedeldir» demişti. Kore, bir Türkün yüz düşmana bedel olduğunu gösterdi. İşte o Türklerin

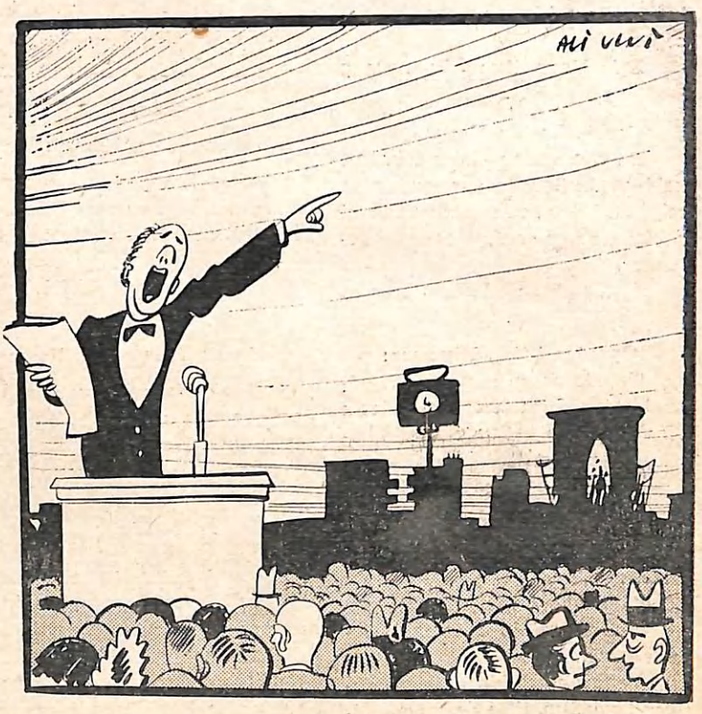

Öndekiler — Çok değerli bir genç... Vatan için seve seve nutuk veriyor!

her biri, Kızıl Rusyaya asıl kırmızı rengin nereden geldiğini ayrı ayrı öğretecektir. Böyle çetin bir silâh karşısında düşük bıyıklarınızı sıvazlıyarak düşünmek ve silâhları indirmek için pek az vaktiniz kaldı Stalin Yoldaş!

Meğer ki uçsuz bucaksız ülkelerinizde tek başınıza dolaşmak arzusuna düşmüş olasınız. Amma, Hitlere bile arkadaşları bu imkânı bırakmadılar. Sizinkiler sizi Sibirya çöllerinde başıboş bırakırlar mı dersiniz?

Mektuplar

KOREDEN İSTANBULA

Neclâ Sözlü, İstanbul:

Sevgilim; sağ salim dönünce iyi bir nişan yapmak için burada yüzlerce kızıl nişanlayıp talim yapıyorum. Selâmlar.

Ali Keskin - Korede bir yer

☆

Osman Üzgün, İstanbul:

Sevgili kardeşlerim Ali, Veli, Hüseyin, Hasan, Cevat, Memduh! Benimle buraya gelemediniz diye üzülmeyin. Her birinizin başına hergün sekiz düşman temizliyorum. Dönüşte belediyeye temizlik amelesi olarak gireceğim. Yerimi hazırlayın!

Mustafa Coşkun - Seul

☆

Süheylâ Hancı, Taşkasap:

Sevgili eşim. Geçen kış sana kürk alamadıydım. Burada mükemmel sansar avcılığı yapıyoruz, tilkiler yakalıyoruz. Bir de ocak başına koca bir ayı postu getireceğim.

Eşin Hayri Dur - Pyongyang

☆

Cemile Lostar, Çapa:

Burada esmer insana hasret kaldık. Çinliler bizi sarışınlardan soğuttu. Nefretimiz arttıkça harbi çabuk bitireceğiz. Sıhhatteyiz. Selâmlar.

Nazım Uçarı - Kunuri

☆

Alpdoğan Yiğit, Etyemez:

Korede posteki saymasını öğrendik. Çinlilerin derisi delik deşik olduğu için değeri yok. Orada kösele fiatları nasıl?

Ahmet Tüccarzade - Kore

☆

Fahrettin Kerim Gökay, İstanbul:

İstanbulda havalar güzel gittiği için sıhhatiniz bozulmuş. Burada sıfırın altında on beş derecede çakı gibiyiz. Hava tebdili istiyen buyursun. Size de geçmiş olsun üstad!

Meçhul asker - Kore

İSTANBULDAN KOREYE

Ali Keskin, Kore:

Nişanlanacağımızı duyanlar bana turnayı gözünden vurdun diyorlar, çabuk gel!

Neclâ Sözlü

☆

Mustafa Coşkun, Birinci bölük:

Sevgili oğlum,

Senin için gece gündüz dua ediyorum. Mahallede herkes dönüşünü sabırsızlıkla bekliyor. Hiç arslan görmemişler, seni görmeyi bekliyorlar. Yedi yaşındaki kardeşin Ali «Orada bana yer yok mu?» diyor. Düşmanın korkaklığına çocuklar dehşetli kızıyorlar. Selâmlar.

Baban: Osman Üzgün

☆

Hayri Dur, Pyongyang:

Hediyelere teşekkür. İki örgü Çinli saçı da isterim.

Eşin: Süheylâ Hancı

☆

Nazım Uçarı, Kunuri:

Yoksa haberim olmadan havalandın mı? Ben seni daima piyade görmek isterim. Selâmlar.

Cemile Lostar

☆

Ahmet Tüccarzade, Kore:

İstanbulda pabuç pahalı. Orada hayat daha zevkli olduğuna şüphe yok. Hepinize selâmlar.

Alpdoğan Yiğit

☆

Meçhul asker, Kore:

Orada olmadığımız için hepimizin neş'emiz yerinde değil. Tebdili havaya hacet kalmadan da gelebiliriz. Şehitlik mertebesini kazananlar bizi burada unutmasınlar.

Gökay

Kızıl Çin tebliği: «Sür'atle güney Koreye iniyoruz!»

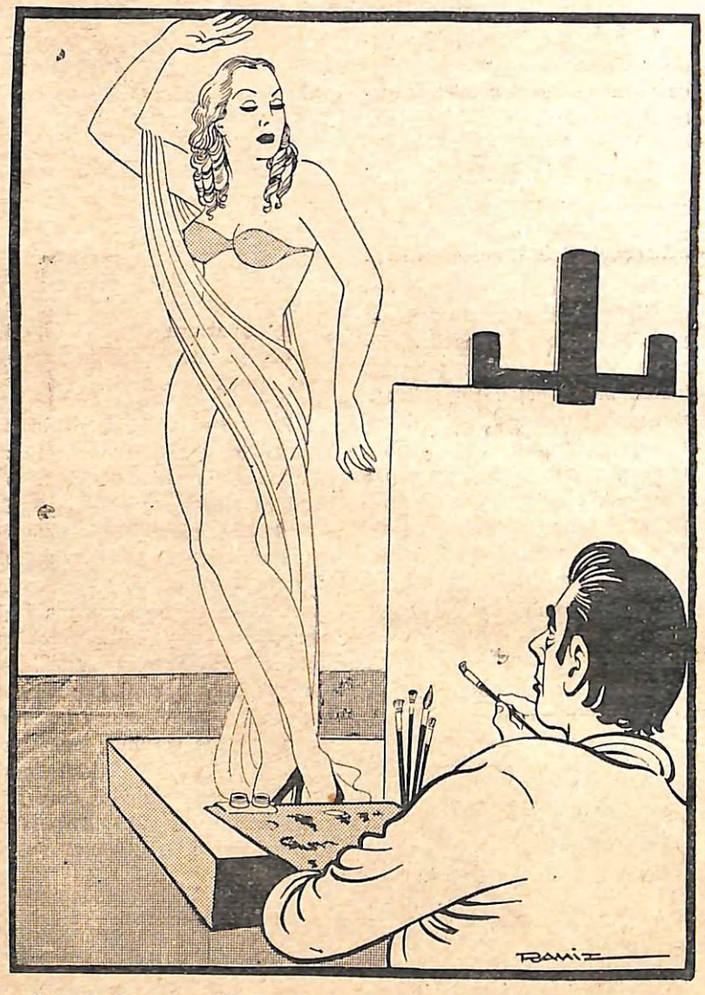

— Size bakarak sulh perisinin resmini yapacağım...
— Teessüf ederim, bari model olarak evde kalmış bir kız bulsaydınız!

D. P. Harbiye Ocağı

Yarınki cumartesi akşamı Taksim Belediye Gazinosunda fevkalâde bir aile yemeği tertip etmiştir. Ucuz ve çok eğlenceli bir toplantı olacaktır.

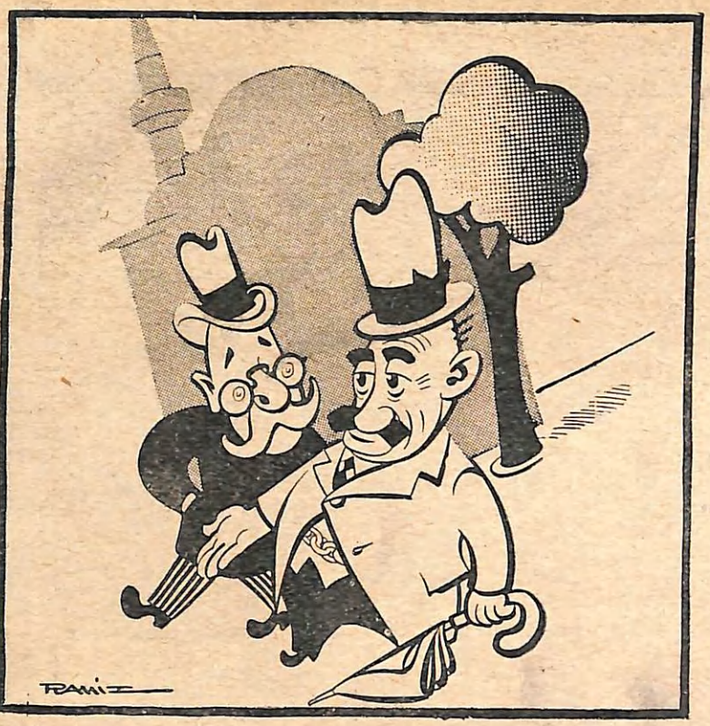

— Oğlumun biri Koreye gitti, biri burada kaldı!
— Üzülme, Koredeki oğlun iki misli düşmanın hakkından gelir; buradakinin de vazifesini yapmış olur!

Kore Destanı

Yaman olur şu Kore'nin savaşı;
Mehmedin nârası vurur göklere!
«Allah» diye inletir dağı, taşı;
Kükredikçe serer düşmanı yere!

★

Mehmedimin yüzü gözü kasılmış,
Tüfek kayışına candan asılmış!
Dünya görsün: Savaş neymiş, nasılmış?
Nasıl kızıl akarmış Sarı Dere!

★

Vur be Memmet! Karşındaki kızıldır!
Çinlilerin sönük gözünü yıldır!
Düşman kanı Türk oğluna helâldır,
Bugün için geldindi sen askere!

★

Kızıl düşman aksa da sürü sürü,
Alnın açık, göğsün ilerde yürü!
Türk evlâdı dönmemiştir hiç geri!
Sana şeref kaynağı olsun Kore!

★

Kahpe dolu Kore'nin dağı, düzü.
Dillere destan bak yine Türk sözü...
Canevimde Mehmedin erkek yüzü,
Kavuşmamız kalsa bile mahşere!

GÖNÜLLÜ

— Sekiz kişiyi daha vurmuşlar..
— Koredeki kahramanlarımız mı?
— Hayır, piyasamızın fırsatçı kahramanları!

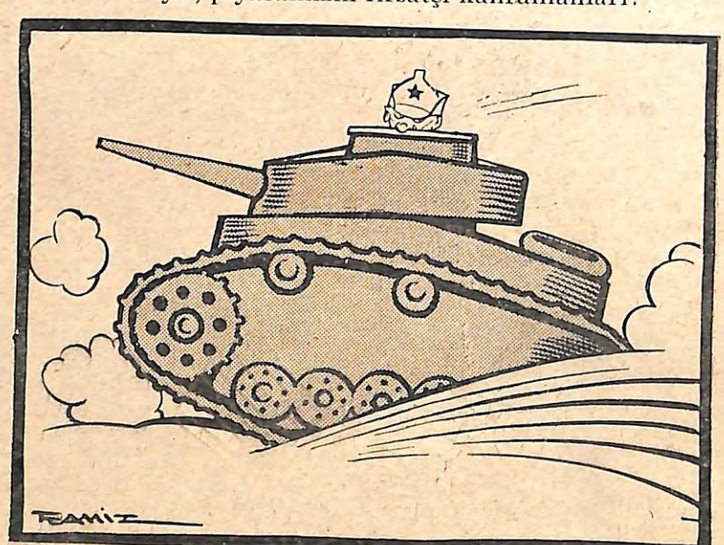

— Bendeniz Tank - Tink - Tonk... Çinli olduğuma mandınız, değil mi?

Kore Cephesinde...

Çizen : Ramiz

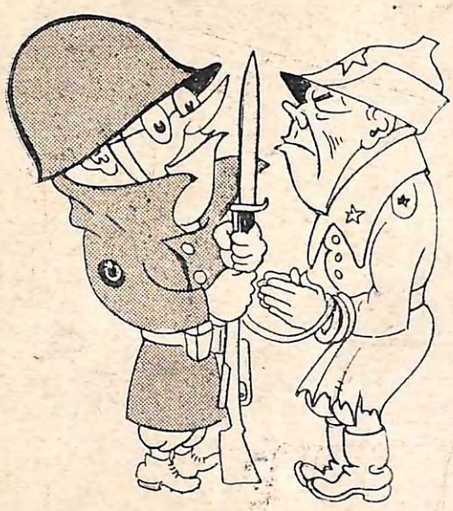

Kızıl esir — Kızılların anasını beliyorsun, sendeki bu kuvvet nedir?

Çömez — Erlik!

Çömez — Benim esirimsin!

Kızıl Çinli — Hayır, ben Rusların esiriyim!

Hoca — Sizin için İstanbulda mevlût okuduk..

Çömez — Biz de Korede düşmanın canına mevlût okuyoruz!

Dünya — Ey Türk, yüzümü ağarttın..

Çömez — Onu bilmem, amma ben olmasam yüzün kızaracaktı!

Çömez — Sizi Çara benzetiyorum..

Stalin — Hayır, ben çar değil, nâçarım!

Vatandaş — İngiliz taburlarında uğur getirsin diye keçiler varmış!

Çömez — Bizim birliğimize de uğur getiren arslanlarımız var!

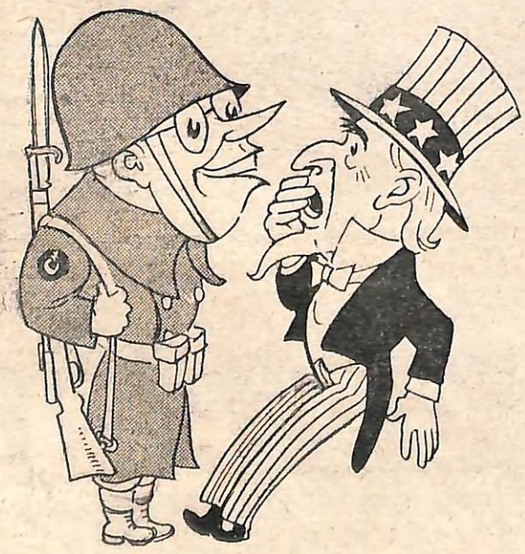

Amerika — Size ne zaman yardımı artıralım?

Çömez — Sizde şafak attıktan sonra!

Kızıl zebani — Ben zebaniyim!

Çömez — Vız gelir; biz yabaniden bile korkmuyoruz!

Sivil çömez — Keyfin yerinde!

Mehmet çömez — Tabii.. Ne karaborsa var, ne kuyruk yapmak, ne de kuyruk kapmak!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

ARSLAN, Mehmet — (Mehmetçik) Orduda Sarı çizmeli Mehmet ağa da derler. Görünüşte gayet sessiz, son derece mütevazı, alçak gönüllüdür. Merhametine ve şefkatine son yoktur. Fakat vazife saati geldiği zaman en yalçın kayalardan daha sert, saatten daha muntazam, herkesten daha azimlidir. Gözünü budaktan sakınmaz. Cesareti kahramanlığın çok üstündedir. Bu ve daha birçok meziyetleri kendisine atalarından geçmiştir.

Mehmetçiğin yedi yüz yetmiş yedi göbek ceddi tarihçe malûmdur. Sülâlesi sade kahraman yetiştirmiştir denebilir.

En eski atalarından Attilâ (yâni ataların atası) şimdiki Korelerden Orta Avrupaya kadar bütün dünyayı hükmü altında titretmiş ünlü bir cengâverdi. Romalılar Attilâ korkusile sokakta yalnız gezemezlerdi. Nitekim şimdi de Mehmetçik, ecdadına iadei ziyaret için Türkiyeden Koreye gitmiş bulunuyor.

Daha sonraki ataları içinde yüzlerce savaşçı, kahraman vardır. Fakat bunlar içinde «Arslan» soyadını alan ilk komutan Malâzgird kahramanı Alp Arslandır. «Deniz olmasa daha ileri giderim» diye atını suya süren kahramanla İstanbulu alırken yine atını denize süren Fatih, Arslan Mehmedin yakın cedleridir. Büyük babası Birinci Dünya Harbinde Galiçyada düşmana duman attırmış, büyük ağabeyisi Çanakkalede İngiliz mermilerini kucaklıyarak kendi siperlerine kaçırmış, ortanca ağabeyisi Sakaryada kanını ve canını vermişti. Arslan Mehmet de şimdi Korede vatanı için dövüşüyor.

Koreye hareketinden bir gün evvel, bozguncunun biri Ankarada Mehmede sokularak:

— Kore neresi, Türkiye neresi? Hiç vatan için orada dövüşülür mü?

Diyecek olmuştu. Arslan Mehmet, hemen bozguncunun lâfını ağzına tıkadı:

— Vatan, bayrağın dalgalandığı yerdir!

Bugün, dünyada siyasî hudut diye bir şeyin yalnız haritalarda kaldığını Arslan Mehmetten daha kat'î olarak anlıyan yoktur.

Yine hareket günlerinde birisi Mehmetçiğe:

— Hudutlarımızdan aylarca uzakta savaşacaksın!

Arslan Mehmetçik

Diyecek olmuştu. Mehmetçik, bunun da lâfını ağzına tıkadı:

— Hudut, düşmanın bulunduğu yerden başlar! dedi.

Arslan Mehmetçiğin şerefli savaş tarihinde unutulmaz vak'alar vardır. Mehmetçik, bunları büyük bir sükûnetle, hattâ ciddiyetle anlatır. Her zaman, her fırsatta neşelenmesini bilen, etrafını da neş'elendiren, iki saatlik istirahat anında bağlamasına, iki tellisine sarılarak yanık türküler, neş'eli maniler okuyan Mehmetçik, şahsına ait şeyleri söylerken bir genç kızdan daha mahcup, daha çekingen ve mütevazıdır. Bu sebeple, onun kahramanlıkları, fedakârlıkları daima ya komutanlarından, yahut diğer Mehmetlerden işitilir.

★

Çanakkale harbinde, en ileri hatlardaki bir cep içinde mahsur kalan Mehmetçik, cephanesi çoktan bitmiş ve üç gün tamamile aç ve susuz kalmış olduğu halde bir İngilizi de üstelik esir etmişti. İngiliz sol elinden bir kurşun yarası almıştı. Ağlıyor, bağırıyordu. Adamın çantası tamtakır, matarası boştu. Hayır, boş değildi. Birkaç yudum suyu vardı. Mehmetçik tam suyu içeceği sırada İngiliz neferi inledi, su istedi. Arslan Mehmet:

— Al, Allahın cezası! Bunu da sen iç, ananın ak sütü gibi helâl olsun!

Dedi ve son yudumları ona içirdikten sonra askeri bir de üstelik sırtına vurarak sürüne sürüne geri siperlere kadar geldi. Halbuki üç gündür kendisi de aç ve susuzdu!

★

Sarıkamışta, o şiddetli kış ortasında ileri hatlara kadar gelen alay doktoruna, bir onbaşı, ilerde Mehmetçiğin donmak üzere olduğunu, hattâ ayaklarının tamamen donduğunu haber verdi. Kalktılar, ön siperlere kadar gittiler. Lâkin Mehmet en ileri hatta nöbete girmişti. Doktor koştu. Hakikaten Mehmetçiğin ayakları hemen dizlerine yakın donmuş vaziyetteydi. Doktor:

— Gel, dedi, onbaşı seni sırtına alsın, ayaklarını iyi edelim, sonra fena olur!

Mehmetçik, gözlerini hedeften ayırmadan cevap verdi:

— Löbeti bırahamam gumandarım!

★

Pyongyang civarındaki şiddetli ardcı savaşları sırasında, Mehmetçik yine hârikalar yaratmakla meşgul...

Takım komutanı, en ileri hattaki postanın yanına gelmişti. Arslan Mehmedin pek az mermisi kaldığını gördü ve:

— Oğlum, Mehmet, dedi. Senin cephanen kalmamış, neden ikmal etmedin?

Arslan Mehmet:

— Cephaneyi niydek gomutanım? dedi, aha süngüm dahılı.. Şu Çin maçinler zati insan değil şeytan.. İki kere «Allah Allah» diye bağırdın mı iblis gibi gaçıveriyorlar...

★

Tabur imamile doktor, Kore harpleri sırasında, bir Jeep otomobilile geriye gidiyoruz diye Luna ırmağına kadar gitmişlerdi. Yanlış geldiklerini ve kızıl Çinlilerin arkalarına kadar düştüklerini görünce çala benzin geri döndüler. Lâkin Çin kuvvetleri kendilerini görmüştü. Tozu dumana katarak gelen bu Jeep'in önünde muazzam bir Çinli birliği tabana kuvvet kaçışıyorlardı. Doktor:

— Ne oluyor bunlara? diye sorunca şoförlük eden Arslan Mehmet:

— Ne olacak komutanım, dedi, bizi görünce arkadan kuşatıldık sandılar. Biraz dişimizi sıkarsak bir bölük kadarını üç kişi esir edeceğiz. Bunlar Çin ordusu değil, çil yavrusu!

★

İşte Türkün göğsünü kabartan ve Kore dağlarında şerefle dövüşen Arslan Mehmetçik böyle bir insandır. Onun asıl kahramanlık menkıbelerini döndükten sonra daha etraflı olarak dinliyeceğiz.

Değiş - Tokuş

Yazan: VİR GÜL

AHMET'LE Mehmet kardeş değillerdi amma, kardeş gibi... «Sevişirlerdi» mi diyeceğim sanıyorsunuz? Ne münasebet! O zaman «kardeş gibi» olmazlar ki! Halbuki Ahmet'le Mehmet kardeş gibiydiler... Birbirlerinin gözünü oymıya bakarlardı. Buna rağmen, yine de anca beraber, kanca beraberdiler: Yâni, sizin anlıyacağınız, tıpkı kardeş gibi.

Yalnız, onları kardeş sansanız bile herhalde babalarının ayrı olduğuna hükmederdiniz. Çünkü Ahmed'in hinoğlu olduğu muhakkaktı. Mehmet ise, bütün o kurnazlık taslamalarına rağmen, saf bir çocuktu.

Mahallede beraber büyümüşler, mektepte beraber okumuşlar, çapkınlıkta beraber sürtmüşler, ticaret hayatına beraber atılmışlardı. Nihayet beraber evlendiler... Ve işte o zaman kardeşlikleri tehlikeye girdi. Neden, mi? Anlatayım:

?
? ?

Nesrin on parmağında on marifet, saçının ucundan tırnağının ucuna kadar serapâ fazilet, hanım hanımcık, ağzı, burnu hokkacık bir tazeydi. Perizad da inadına feleği çemberden geçirmiye ahdetmiş, zekâsı tersine işliyen ve daima kötülük düşünen yezidin biri.

Tam birbirlerini bulmuşlar, değil mi?

Ya, Nesrin Mehmet'le, Perizad da Ahmet'le evlenseydi ne iyi olurdu! Tencere yuvarlanır, kapağını bulurdu. Fakat aksiliğe bakın ki Ahmet (yâni iki arkadaşın, pardon: Kardeşin azılısı) Nesrini, yâni o kuzu gibi yumuşak başlı kuzucağızı beğendi, Mehmet (yâni ağzına vur, lokmasını al cinsinden bir biçare olanı) de yezidin kızı Perizad'a abayı yaktı.

Gelin de çıkın şimdi bu işin içinden.

Fakat, «Allah her dertle beraber tesellisini de verir» derler. Doğru. Bizim iki ahbap çavuş da kendilerini - tabii içlerinden - şöyle teselli ediyorlardı:

Ahmet: — «Nesrin tecrübesiz, temiz kalbli bir kız. Benim dolaplarımın farkında olursa müthiş sukutu hayale uğrar. Fakat ben şeytana külâh giydirmiş insanım, onun mu gözünü boyayamıyacağım!»

Mehmet: — «Perizad biraz kaşarlanmışa benziyor amma, canım, ne olacak! Ben yumuşak, o yumuşak, olmaz. İkimiz de cıvırız. Birimizden biri biraz sert olmalı ki öteki de biraz sertleşmek ihtiyacını duysun. Ben şimdi öyle sert bir adam olacağım ki Perizad karşımda dize gelecek!»

Güzel bir felsefe, değil mi? Fakat felsefenin hayatta ne dereceye kadar yeri vardır, onu sormayın.

Evlendiklerinden bir iki hafta sonraydı, Ahmede rastladım:

— «E, nasılsın bakalım» diye sordum. «Evlilik hayatından memnun musun?»

— «Çok!» dedi. «Hele iki yakın arkadaş beraber evlenirse çok iyi oluyor.»

Bu sözlerin izaha ihtiyacı vardı.

Sordum.

Anlattı:

— «Mehmed'in karısı, daha evlendikleri gündenberi, gözünü bana dikmişti. Baktım: Malın gözü. Nasıl olsa tek durmıyacak. İyisi mi, dedim, yabancıya gitmesin. Teşebbüslerine cevap verdim ve biz başladık perde arkasında karagöz oynatmıya.

«Fakat Mehmet de o kadar aptal değildir. İşi çakar gibi oldu. Ne yapacağım şimdi? Felâketi önlemek lâzım. Bir gün onu karşıma aldım:

— «Mehmet» dedim, «Bilirsin, birbirimizi ne kadar severiz. Aramızdan su sızmaz. İstemem birbirimizin canını sıkalım; hiç yüzünden dostluğumuz bozulsun.»

«Ne söylemek istediğimi anlıyamamış, aval aval yüzüme bakıyordu. Ben devam ettim:

— «Benim karı sana karşı bir yakınlık duyuyor. Havva kızıdır, hatun kişidir, belli olmaz. Gönlü sana kayıverir. Bu işi vaktinde halletmek lâzım.»

«Mehmet şaşırmıştı.

— «Ne yapsak ki?» diye sordu.

— «Yapılacak şey şu» dedim: «Evvelâ cesaret vereceksin, sen de ona karşı yakınlık göstereceksin. Yüz bulunca açılacak. O zaman ağzının payını verirsin, bütün ümitlerini kırarsın. Bir daha sana karşı yakınlık değil, düşmanlık duyar!»

«Mehmet bu plânı kabul etti ve mukabil bir teklifte bulundu:

— «Ben de sana bir şey söyliyeyim mi, Ahmet?» dedi. «Benim karım da sana karşı lâkayıt değil gibi geliyor bana. Ne olur, sen de ayni numarayı yap, cesaret ver, sonra ümitlerini kır... Bir daha böyle bir şeyi aklından bile geçiremez hale gelsin.»

«Maalmemnuniye (!) kabul ettim. Manevra yolunda gidiyordu!»

!
! !

Ahmet burada durdu. Şeytanî bir tebessümle gülümsiyerek bana sigara uzattı. Bir de kendisi yaktı.

Merakla sordum:

— «Sonra?»

— «Sonrası bu» dedi. «Ben karımdan emindim. Mehmedin değil, Don Juan'ın bile cesaret verici hareketlerine kapılacak kadın değildir. Mehmet ne yaptı ve ne mukabele gördü, bilmem. Fakat benim bildiğim bir şey varsa o da şu: Şimdi Mehmet, karısı bana karşı teşebbüste bulundu da red cevabı aldı, sanıyor ve kalbi rahat, ruhu huzur içinde, ne benden, ne karısından zerre kadar şüphe etmiyor!»

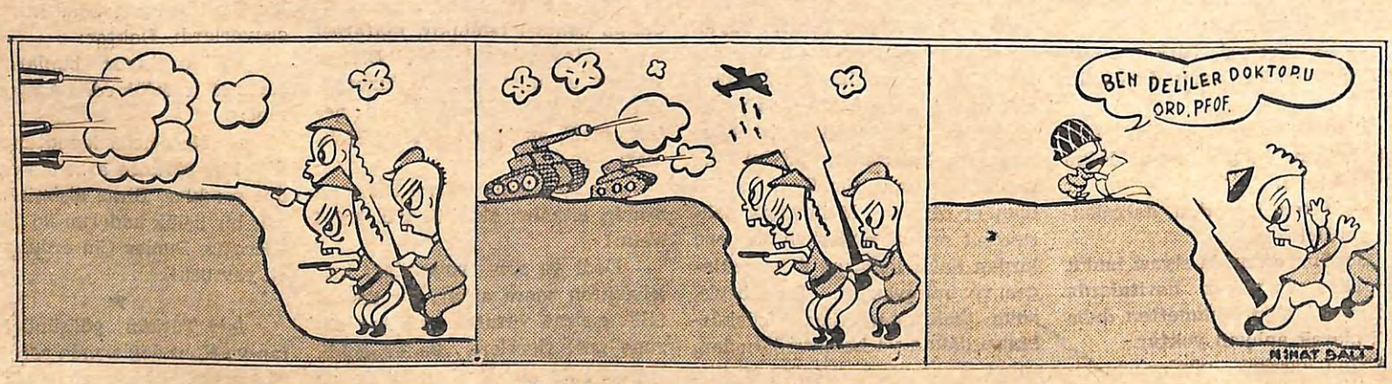

Küçük Valinin maceraları!

KOREDEN - MOREDEN

İTİRAF

Şimal Korede bir mumya bulunmuştu.

Komünist Başbakan emir verdi:

— Bu mumyanın Milâddan evvel burada yaşamış bir Rusa ait olduğunu bildireceksiniz.

Haber resmen Moskovaya bildirildi.

Kremlin'dekiler sordular:

— Nasıl anladınız?

— Gayet kolay: İşi gizli polise havale ettik, Mumya itirafta bulundu.

AYILAR

Mançurya hududundaki bir ileri harekette iki Mehmetçik bir ayı kapanına düşmüşlerdi. Biri:

— Allah Allah! dedi. Harp sahasında ayı kapanı kurmakta mâna var mı?

Öteki işin hikmetini izah etti:

— «Başkasını nasıl bilirsin? Kendin gibi» diye bir söz vardır, unutma.

HACİVAD

Şimal cephesinde iki Mehmetçik konuşuyordu:

— Şu komünistlerin hepsi bir menfaat peşinde çarpışıyorlar. Yoksa, Stalinin kara gözüne âşık olmadılar ya!

— O da olabilir. Baksana, hepsi hacivad gibi herifler.

ÇAP

Staline yaranmak isteyen bir Şimal Koreli ona memleketin en pahalı kumaşlarından bir elbiselik göndermişti. Kızıl Çarın terzisi:

— Bu kumaştan size elbise çıkmaz, dedi.

Stalin kumaşı Lehistandaki bir terziye yolladı ve muhakkak bir elbise çıkarmasını söyledi.

Lehli terzi bundan bol bol ceketle iki pantalon çıkabileceğini bildirmişti.

Stalinin hırsı kabarmıştı. Kumaşı bu sefer İngiltereye yolladı. İngiliz terzisi kumaştan Staline üç kat elbise çıkabileceğini bildirince Stalin sebebini sordurdu.

İngiltereden şu cevap geldi:

— Moskovadan uzaklaştıkça hakiki çapınıza iniyorsunuz da ondan.

MÜJDE

Kendilerini harbe sürüklediği için Staline kızan Şimal Korelilerden biri, canından bezmişti. Bulunduğu şehir kızıl işgali altına girince, meydana koşarak: «Kahrolsun Stalin!» diye bağırmıya başladı.

Polisler, jandarmalar, askerler, siviller koşuştular. Adamcağız, kendisini tevkif etmelerini beklerken bir de ne görsün!

Hepsi ona sevinçle sarıldılar:

— Demek kurtulduk ha?

YOLCULAR

Stalin Genelkurmay Başkanını çağırdı:

— Bizimkiler nasıl gidiyorlar?

Genelkurmay Başkanı başını salladı:

— Gidiyorlar!

TARİF

İki Şimal Koreli birbirlerine dert yanıyorlardı:

— Şu insafsız, merhametsiz, sütü bozuk, taş yürekli, mankafa, satılmış insanlar...

Sözünü bitirmiye kalmadı, bir polis hafiyesi gelip, adamın yakasına yapıştı:

— Seni hükûmet adamlarını tahkir suçile tevkif ediyorum.

— Fakat ben kimsenin ismini zikretmedim...

— Polis cevap verdi:

— Etmedin amma, gayet güzel tarif ettin. Başka kim olabilir?

TABANA KUVVET

Cepheden yaralı olarak dönen Mehmetçiğe Tokyoda bir Amerikan gazete muhabiri sordu:

— Çinliler nasıl insanlar? Yüzleri ne renk?

Mehmetçik güldü:

— Vallahi, yüzlerini görmedim. İstersen arkalarını tarif edeyim...

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat imalâtahnesidir. Şükûfe kokuları kullananlar her mevsimde bir bahar havasına bürünmüş olurlar.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 232

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

FIKRALAR

ALDIRMA!

Şimal Koreliler kızıl işgali altına düştüklerindenberi ahlâklarını kaybetmişler, kıpkızıl olmuşlardır.

Bir gün bir köyde şu muhavere duyulmuştur:

— Çanğ - Çing - Bom - Boğ Yoldaş! Demin sizin eve bir adam girdi, karına sarıldı.

— Uzun boylu bir adam mı?

— Evet.

— Kahverengi elbiseli?

— Evet.

— Anladım: Fanğ - Finğ - Fonğ Yoldaştır. O her kadına saldırır. Aldırma.

TEVEKKELİ DEĞİL!

Bir Amerikan subayı, esir aldığı kızıl askerlerden birine dünyayı öğretiyordu:

— Koreye nazaran Amerika dünyanın tam öbür tarafına düşer. Meselâ, burada geceyken orada gündüzdür...

Şimal Korelinin gözleri parladı:

— Anladım! dedi. Şimdi anladım. Tevekkeli bizimkiler beyaza siyah demiyorlar...

DUA

Bir Çinliyle bir Rus Mançurya hududunda nöbet bekliyorlardı.

Çinli saatine bakarak:

— Allaha çok şükür, bir çeyrek sonra nöbetim sona eriyor, dedi.

Rus da saatine baktı:

— Staline çok şükür, yarım saat sonra da benim nöbetim dolacak.

Çinli hayretle sordu:

— O ne biçim şükrediş öyle! Peki, Stalin ölünce ne diyeceksiniz?

— İşte o zaman «Allaha çok şükür» deriz.

ÇOK İYİ!

Türk süngüsü önünde kaçan kızıl Çinlilerden biri kapağı nihayet huduttan içeri atınca arkadaşları sordular:

— Vaziyet nasıl, Yoldaş?

— Çok iyi.

— Ya?

— Evet, dünkünden kötü amma, yarınkinden çok iyi.

MADALYANIN TERS TARAFI

Kızıl işgali altına düşen Şimal Korede derhal üzerinde Stalinin resmi bulunan posta pulları çıkarılmıştı. Fakat bir müddet sonra pulların zarfa yapışmadığına dair bir şikâyet çıktı.

Sovyet «müşavirlerinden» biri bu işi tahkik etmek üzere postahaneye gitti, bir pul aldı ve arkasına tükürüp zarfa yapıştırdı. Sonra memura döndü:

— Bak işte, mükemmel yapışıyor!

Memur işi izah zorunda kaldı:

— Evet amma, Yoldaş, bizimkiler pulun öbür tarafına tükürüyorlar.

HAYRET!

İki Şimal Koreli aralarında gizlice konuşuyorlardı:

— Şu adamı görüyor musun? Stalin'e «Stalin» diye hitap edermiş.

— Ya? Demek hiç küfür bilmiyor?

ÂDEM'LE HAVVA

İki kızıl çinli asker konuşuyordu:

— Haberin var mı? Yeni keşfetmişler: Âdem'le Havva da komünistmiş!

— O muhakkak! Onların da üzerlerine giyecekleri bir şeyleri yoktu, tıpkı bizim gibi.

CANIM HÜRRİYET!

Bir şimal Kore köyünü kızıllardan kurtaran bir Türk subayı yerlilerden birine sordu:

— İşgalden evvel ne yapardınız?

Çok çekmiş olan Koreli cevap verdi:

— Her istediğimi.

SAYIN - SUYUM YOK

Kızıl işgalinden sonra Şimal Korede sayım yapılıyordu.

Koreli bir kadın, kapı çalınınca sordu:

— Kim o?

— Sayım memuru.

Kadın kızılların mahut yalan ve mübalâgalarını artık öğrenmişti:

— Hani şu, nüfusu arttıran adamsın sen ha? dedi. Gel içeri.

Mizah

Koreli kız — Bir zafer işareti de ben çektim!